

Poesia di ISABELLA PAPAGNA

Nèn' zò chiàuə giovenə (sono diversamente giovane)

Chèmbə chə la spèrenzə də nu crə

pìgghiə chènzigliə còmə a n' ènema pèrsə

Ce àvə' lèssə də mèachə, etèrnə giòvənottə dall' àriə fàttizzə,

ində a cùssə munnə, ca s' àssàlienescə chə càurə ca fàscenə mèràchələ.

U cerviddə mèiə, nènə m' àcchmpegnə chiàuə,

ci mə mèngħə ù aiàutə də cì mə stè appirsə,

eheheh, còmə sə dàiscə, ci giòvenə so stətə,

adà' ringràzià ù bunnə Cristə ca mà' fàttə godə la chèndendèzzə.

E' proprr ooooveerrr ca'' la vəcchièzzə

e la mengħenzə də mèmorìə, nendè''ə rəcchèzzə ooooo cristiənə.

SONO DIVERSAMENTE GIOVANE....

VIVO NELLA SPERANZA DI UN DOMANI,

ACCETTO CONSIGLI COME UN'ANIMA DANNATA,

COSA SARÀ DI ME, ETERNO GIOVINCELLO DALL'ARIA PAFFUTTELLA,

IN QUESTA SOCIETÀ CHE SI DIMENA CON TERAPIE MIRACOLOSE.

IL MIO CERVELLO NON HA NESSUN SENTORE,

SE NON L'AIUTO DI CHI MI È ACCANTO...

EEEEEE COME SI DICE SE GIOVANE SONO STATO,

RINGRAZIO IL BUON DIO PER AVER GODUTO L'OZIO,

MA AHIMÈ L'ANZIANITA' L'AMNESIA, È NOBILTÀ DELL'ESSERE UMANO.